

ת"פ 32556/07/14 - מדינת ישראל נגד פוינט א.נ. אבטחה בע"מ, ניר בן אשר

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 32556-07-14

15 דצמבר 2015

לפני: כב' סגן הנשיאה אילן סופר

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד יצחק ששון

נגד

הנאשמים:

1. פוינט א.נ. אבטחה בע"מ, (ח.פ.-)
2. ניר בן אשר
ע"י ב"כ עו"ד זהר יפת

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום בגין אספקת שירותי שמירה ואבטחה ללא רישיון מתאים מטעם משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, עבירה על סעיפים 2, 10 א' ו-20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן - החוק), ובגין הפרת חובה של נושא משרה לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת העבירות המיוחסות לחברה, עבירה לפי סעיף 21 לחוק.
2. הנאשמת 1 היא חברה למתן שירותי שמירה ואבטחה (להלן - הנאשמת). כעולה מדוח רשם החברות שהציגו הנאשמים, נכון ליום 9.3.11 לחברה היו שלושה בעלי מניות ששימשו כדירקטורים: הנאשם 2 מר ניר בן אשר (להלן - הנאשם), מר אלי שניאור ומר כפיר עוזר (נ/1). נכון ליום 4.1.13 מר זוהר שמחי הוא בעל מניות היחיד, הרשום כמנהל (נ/6).
3. ביום 27.6.11 נערכה ביקורת מטעם מפקחי משרד התעשייה המסחר והתעסוקה בחצרי הנאשמת בשדרות. בהתאם נערכו במקום ביקורים חוזרים מטעם המפקחים. כעולה מכתב האישום בחודשים אפריל-יוני 2011 סיפקה הנאשמת שירותי שמירה ואבטחה באמצעות העובדים הבאים - פליקס שקולניק, רביב חנה, עטיה דוד, גבאי אליאס, יצחק ביטון, מליכוב ולדיסלאב, כהן טוני, חיים אברג'יל.

טענות הצדדים

עמוד 1

4. לטענת המאשימה, במועד הביקורת ובמועדים הרלוונטים לכתב האישום, הנאשמת העסיקה עובדים בתחום השמירה והאבטחה מבלי שהיה בידיה רשיון מתאים מטעם משרד התמ"ת. כך, עובדי הנאשמת העבירו אליה באופן שוטף דוחות נוכחות, הנאשמת היא ששילמה את שכרם של עובדיה והנפיקה להם תלושי שכר.

כמו כן, הנאשם הציג עצמו כמנהל הנאשמת וכך אף נחזה בעיני עובדיה. כך, עד לדיון ההוכחות הנאשם לא טען כי לא שימש כמנהל הנאשמת בפועל ומהמסמכים שהוצגו עולה כי גם לאחר מועד עריכת הביקורת הנאשם חתם על

מסמכים מטעם הנאשמת, כמנהלה.

5. לטענת הנאשמים, במועדים הרלוונטים הנאשמת החלה בתהליך של הפסקת פעילות מאחר שלא היה באפשרותה לקבל רישיון מטעם משרד התמ"ת.

הנאשמת טענה כי לא עמדה בתנאי הרישיון מאחר שלא היה באפשרותה להפקיד את הערבות הנדרשת בסך של כחצי מיליון ש"ח בשים לב לחובות שנצברו מלקוחות- כמו עיריית שדרות.

באשר לנאשם נטען כי זה לא שימש כמנהל פעיל של הנאשמת אף שנותר בעלים של שליש ממניותיה. מעורבותו של הנאשם התמצתה בסגירת פעילותה של הנאשמת וזאת נוכח היכרותו עם החברה ומתוך דאגה לעובדיה ובמסגרת עבודתו בחברת מוקד מטרה.

עוד טוען הנאשם כי עשה כל שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירה בכך שהביא לסיום פעילות הנאשמת על מנת להימנע מהפעלתה ללא רישיון.

הכרעה

6. בסעיף 2 (א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 נקבע:

"(א) לא יעסוק אדם כקבלן כוח אדם אלא אם כן הוא בעל רשיון לכך מאת השר ועל פי תנאי הרישיון".

בסעיף 10א לחוק נקבע **"(א) הוראות סעיפים 2 עד 9 והוראות פרק ד', ובכלל זה סמכות השר להתקין תקנות לפי סעיפים 2(ד), 3(א) ו-4(ב), יחולו לגבי קבלן שירות, בשינויים המחויבים..."**

אחריות הנאשמת

7. בסיכומיה הנאשמת הודתה בעובדות המיוחסות לה בכתב האישום והסכימה כי בגין כך יש להרשיעה. למעלה מן הצורך אתייחס לראיות המבססות את ההרשעה.

עמוד 2

המאשימה הציגה בפני תעודת עובד ציבור שנערכה על ידי גב' שלי כהן סבן - מרכז בכירה רשיונות והיתרים קבלני כ"א ולשכות עבודה פרטיות באגף ההסדרה במינהל ההסדרה האכיפה במשרד התמ"ת מיום 24.3.13 לפיה במועדים הרלוונטים, הנאשמת לא החזיקה רשיון מתאים מטעם משרד התמ"ת (ת/22).

כמו כן, הוצג בפני דוח הפעולה שערך המפקח, מר לוי גיל, ביום 27.6.11 ממנו עולה כי במהלך הביקורת התקשר אליו הנאשם ומסר לו שאין להם רשיון והוא פנה למשרד התמ"ת לבקש רשיון אך אמרו לו שצריך להפקיד חצי מיליון שקל. מאחר ואין לחברה יכולת כספית לצורך ההפקדה, החברה עתידה להיסגר. ת/1 למעשה, מדו"ח זה עולה כי במועד עריכת הביקורת, פקידת החברה התייחסה לנאשם כמנהלה, כמו כן, באותו מועד אישר הנאשם כי אין בידי הנאשמת רשיון הפעלה מטעם משרד התמ"ת.

8. ביום 27.2.12 נחקר הנאשם במשרד התמ"ת בחקירה הודה כי אין בידי הנאשמת רשיון מתאים.

"שאלה: האם יש לחברת פוינט א.ג. בע"מ רשיון לפעול כקבלן שירותים, בהתאם לחוק קבלני כוח אדם, מהי תגובתך?"

תשובה: היה לה רשיון של משרד הפנים והמשפטים, אך לא של משרד התמ"ת". (ת/3, בעמוד 14).

עוד טען הנאשם בחקירתו כי: "חברת פוינט אבטחנהנאלצהלמכוראתפעילותהבעקבותהקריטריונים הנוקשים של הוצאת רשיון מטעם משרד התמ"ת, ועלכן כאמור מסרה את פעילותה לחברת 'מוקדמטרה'. חשוב לציין שפוינט אבטחנה לא מעסיקה יותר עובדים, והיא נמצאת בשלבי סגירה מתקדמים כמובן מכלה עובדים אשר הוצגו בחקירה, מתוכם רק טוניכה נתבעה ואתנו בבית המשפט, והוצאות מדברות בעד עצמן (ישלצרף

פרוטוקול)". (ת/3, בעמוד 19, ההדגשה הוספה. א.ס.)

9. המאשימה הציגה מסמך הנושא סמליל הנאשמת שעניינו מצבת עובדיה, אשר נערך ביום 17.7.11 וזו לשונו (ת/11):

"חברתנו מאבטחת את האתרים הבאים

- עיריית שדרות
- מועצה אזורית אשכול
- הזרע ג'ינטיקס
- בכבוד רב,
- ניר בן אשר
- מנכ"ל"

למסמך צורפה רשימת העובדים המועסקים על ידי הנאשמת בהם העובדים שנזכרו בכתב האישום.

10. כמו כן, כעולה מחקירתם של עובדי הנאשמת שנזכרו בכתב האישום (מתוכם העידו בפני שניים - מר אליאס גבאי וגב' טוני כהן) (ר' ת/12 הודעת העובד גבאי אליאס; ת/14 (11) ת/15(12) - הודעת העובד יצחק ביטון; ת/16- הודעת העובדת אורטל אסולין; ת/17- הודעת העובדת חנה רביב; ת/18 (18) - הודעת העובד פליקס שקולניק). **במועדים הרלוונטים לכתב האישום שכרם שולם על ידי הנאשמת ובהתאם הונפקו להם תלושי שכר מתאימים.** יש לציין כי גם דוחות הנוכחות הידניים שנערכו ביחס לאותם עובדים נשאו סמליל של הנאשמת. עם זאת יצוין כי דוחות הנוכחות הממוחשבים לחודשים מאי - יוני 2011 יצאו על שם חברת "מוקד מטרה".

מר אליאס גבאי שהעיד בפני טען כי הועסק על ידי הנאשמת בחודשים יולי 2009-יוני 2011, וגב' טוני כהן טענה כי הועסקה על ידי הנאשמת משנת 2009 ועד ליום 10.9.11.

11. בדיון שהתקיים בפניי, העיד מר עדי בהרב-רבינוביץ, בעליה של חברת "מוקד מטרה". **מר בהרב הבהיר כי לא רכש את פעילותה של הנאשמת** אלא שבעקבות המצב אליו נקלעה הנאשמת, פנתה חברת "מוקד מטרה" לחלק מלקוחותיה של הנאשמת- הקיבוצים השוכנים במועצה אזורית אשכול, והתקשרה עימם בחוזים מתאימים (עמוד 36 לפרוטוקול שורות 6-13):

"ש. הנאשם העיד כאן קודם שהפעילות של החברה שבה עבד קודם לכן חלק ממנה עבר לחברה שלכם?

ת. מה זה 'עבר'. יש חוזים. אם אני אשמע על חברה שנפלה אני אפנה ללקוחות שלה להציע להם שירות. אז למה חלק עברו ולא כולם?! העובדה שלקוחות גדולים לא עברו אלי. חלק מהלקוחות עברו אלי שחברה קורסת ונעלמת מהשוק, יש מצוקה, וקיבוצים ומושבים צריכים מענה מהרגע להרגע. מכיוון שאני באזור פנו אלי מהרבה מקומות ואני הצעתי את שירותי".

(ההדגשה הוספה- א.ס.; עמוד 36 לפרוטוקול שורות 13-17)

גם מר שמחי, בעל המניות הנוכחי של הנאשמת, הכחיש נחרצות הטענה לפיה פעילות הנאשמת הועברה לחברת "מוקד מטרה", לטענתו, רק חלק מהקיבוצים שהתקשרו עם הנאשמת עברו והתקשרו עם "מוקד מטרה" ומרבית הפעילות נותרה בידיה- ההתקשרות עם עיריית שדרות וחברת "הזרע", פעילות שהופסקה בסופו של יום (עמוד 33 לפרוטוקול שורות 10-18).

במאמר מוסגר ולהשלמת התמונה יצוין כי מר בהרב טען שהחל מחודש אפריל 2011 קלט את הנאשם כעובד בשירותיו, לאור ניסיונו ובשים לב להיכרות מוקדמת עימו. בהרב הבהיר כי נכון להיום הנאשם משמש כמנהל אזור אשכול (עמוד 35 לפרוטוקול שורות 15-32).

12. לאור המקובץ, מצאתי כי בחודשים אפריל- יוני 2011 הנאשמת סיפקה שירותי שמירה ואבטחה זאת, מבלי שהיה בידיה רישיון מתאים מטעם משרד התמ"ת. גם אם אותה תקופה פעלה הנאשמת להעביר את פעילותה לחברה אחרת (עניין שלא הוכח כמפורט לעיל), הרי שבפועל, הנאשמת היא שהעסיקה את העובדים ללא רישיון כדן.

13. הנאשמים הציגו בפנינו את הסכם ההתקשרות עם עיריית שדרות והבהירו כי זו צברה חובות בהיקף ניכר. לטענתם, עקב כך נקלעה הנאשמת למצב בו לא יכלה להפקיד את הערבות שדרש משרד התמ"ת (ומשכך אף הוחלט כי יש לסגור את פעילות הנאשמת, ולהעביר את ניהולה לידי מר זוהר שמחי) (ראו עדות הנאשם בעמוד 16 לפרוטוקול שורות 20-31, עמוד 17 לפרוטוקול שורות 1-7, ר' עדות שמחי בעמוד 29 לפרוטוקול שורות 13-24).

הסיבה בעטייה נקלעה הנאשמת לחובות שלא אפשרו לה לעמוד בתנאי הרישיון (הפקדת ערבות בסכום ניכר) אינה פוטרת את הנאשמת מאחריות וטענותיה אך מחזקות הטענה כי במועדים הרלוונטיים פעלה ללא רישיון תקף, בניגוד להוראות החוק. בהקשר זה מקובלת עלי טענתו של המפקח, לוי, כי לא בדק סוגיה זו שכן בכל מקרה, הנאשמת לא עמדה בתנאי הרישיון ולא הפקידה את הערבות שנדרשה (עמוד 7 לפרוטוקול שורות 30-32, עמוד 8 שורות 1-4).

עוד טענו הנאשמים בהקשר זה כי עיריית שדרות סירבה לשחרר את הנאשמת מהסכם ההתקשרות עליו חתמו (אבטחת מוסדות חינוך) ועקב כך הנאשמת המשיכה להעסיק את העובדים ללא רישיון תקף (עדות הנאשם בעמוד 23 לפרוטוקול שורות 1-10, עדות מר שמחי בעמוד 29 לפרוטוקול שורות 13-24 שנזכרה לעיל). גם אם נכונה טענה זו ולפיה הנאשמת חששה מלהימצא בהפרת חוזה עם העירייה, הרי שאין בכך כדי לשנות העובדה כי בפועל, אותה עת היא פעלה ללא רישיון תקף, והפרה את הוראות הדין.

לסיכום, טענות אלו אין בהן כדי להשליך על סוגיית האחריות הפלילית של הנאשמת ומקומן להתברר בהמשך ההליך, במסגרת בחינת שיקולי הענישה הרלוונטיים.

14. לאור כל המקובץ, וגם לנוכח הודאת הנאשמת, מצאתי כי יש להרשיע את הנאשמת בעבירה של אספקת שירותי שמירה ואבטחה ללא רישיון מתאים.

כעת אפנה לבחינת אחריותו של הנאשם וכפי שאפרט בהרחבה, מצאתי כי יש להרשיעו בעבירות המיוחסות לו.

אחריות נושא משרה

15. סוגיית אחריותו של מנהל בתאגיד על פי החוק קבועה בסעיף 21 לחוק וזו לשונו: "**חובת פיקוח** -

(א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף 20 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; לעניין סעיף זה, 'נושא משרה' - מנהל פעיל בתאגיד, שותף - למעט שותף מוגבל - ופקיד שתפקידו למנוע הפרת חוק זה .

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 20 בידי תאגיד, חזקה היא שנושא משרה הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה".

16. לטענת המאשימה, הנאשם שימש כמנהל הנאשמת וכבעליה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום. הנאשם מצידו הכחיש הטענה לפיה שימש כמנהל הנאשמת אותה תקופה וכן טען כי פעל להעברת מניותיו לידי גורם שלישי- מר זוהר שמחי, כפי שעשו יתר בעלי המניות בנאשמת. לגרסתו, הוא נותר

מעורב

בענייני החברה לבקשתו של מר שמחי ולטובת העובדים.

17. כעולה מהראיות שהוצגו בהליך, **במועד עריכת הביקורת 27.6.11** הפנתה פקידת הנאשמת "מור" את המפקחים לנאשם "ניר" **וציינה כי מדובר במנכ"ל החברה** (ראו ת/1 - דוח פעולה, וכן עדות המפקח, לוי, בעניין עריכת הביקורת בעמוד 4 לפרוטוקול שורות 1-9). הדבר נשנה גם בביקורים חוזרים שערכו המפקחים במשרדי הנאשמת, לצורך המצאת דרישה לקבלת מסמכים וכן לקבלתם בפועל (ראו גם עדות המפקח לוי בנושא- עמוד 21 לפרוטוקול שורות 5-9).

ביום 18.7.11 ביקרו המפקחים במשרדי הנאשמת פעם נוספת, והציגו דרישה להמצאת מסמכים בדוח הפעולה נכתב- **"מור דיברה עם ניר המנהל שלטענתה היה בתל אביב והוא אכן אישר לה שתחתום על הדרישה להמצאת מסמכים למור במקום והיא חתמה על כך"** (ת/7).

הדבר נשנה גם בביקורת חוזרת שנערכה ביום 23.8.11 "אמרנו זאת למור (כי קיים חוסר במסמכים- א.ס.) **והיא מסרה שהיא תעביר את זה לניר המנהל וזה יטופל בהקדם**" (ת/8) (דוח פעולה מיום 5.7.11 (ת/9) וכן דרישה להמצאת מסמכים מאותו מועד עליה חתום הנאשם כמנכ"ל (ת/10)).

18. **ביום 27.2.12** נחקר הנאשם במשרד התמ"ת על ידי המפקח גיל לוי (ת/2- ת/3) כעולה מפרוטוקול החקירה המודפס, על גביו מופיעה גם חתימתו של הנאשם (ת/3), נכתב כי הנאשם הוא מנכ"ל הנאשמת. הנאשם אישר זאת וציין כי הודיע שהוא משמש כמנהל, מזה כחמש שנים (עמוד 25 לפרוטוקול שורות 10-25).

19. המפקח גיל לוי העיד כי לאורך כל הליך החקירה הן "מור" שהועסקה כפקידה בנאשמת והן הנאשם עצמו התייחסו לנאשם כמנהל הנאשמת, הנאשם הוא שעמד בקשר עם המפקחים ובכל מקרה לא טען כי איננו משמש כמנהל הנאשמת.

ש. בכל מגעך עם החברה הנאשמת, מי הוצג בפניך כנציגה המוסמך של החברה?

ת. כל העניינים היו עם ניר בן אשר, ועם מור הפקידה. (עמוד 6 שורות 14-15)

ש. אתה לא פגשת את ניר עד השלבים המאוחרים, זה היה ב- 27.2 כשאתה חקרת, אחרי שביקשת מסמכים?

ת. היו שיחות טלפונים. לא היה מפגש פנים מול פנים.

ש. על סמך מה קבעת שבתאריכים אלה ניר היה מנכ"ל הנאשמת?

ת. שמו מופיע ברשם החברות של החברה. כל ההתנהלות היתה מולו. הוא לא אמר שהיה מישהו נוסף בחקירה שלו.

ש. אתה אומר שהוא רשום ברשם החברות?

ת. בחקירה תחת אזהרה שנעשתה.

ש. ברשם החברות רשומים כל בעלי השליטה בחברה. בדקת וראית שכולם רשומים?

ת. זה היה רק מול ניר. הוא לא הפנה אותי לגורם שלישי, הוא לא אמר שהוא לא המנכ"ל.

ש. אתה לא יודע שבתאריכים האלה ניר היה המנכ"ל?

ת. אתה אומר מקור של מסמך. ההתנהלות היתה מול. הסקת שהוא היה המנכ"ל." (ההדגשה הוספה- א.ס.; עמוד 6 לפרוטוקול שורות 23-32, עמוד 7 לפרוטוקול שורות 1-2)

מר לוי אישר כי לא בדק הטענה לפיה הנאשם איננו מנהל הנאשמת, עם זאת הבהיר כי בזמן אמת, הנאשם לא הציג כל מסמכים לתמיכה בטענה לפיה הנאשמת עברה לשליטתה של חברה אחרת (עמוד 7 לפרוטוקול שורות 3-7). כמו כן, יתר בעלי המניות הרשומים של החברה, מר אלי שניאור ומר כפיר עוזר, לא נחקרו מאחר שהנאשם לא טען דבר בנושא (עמוד 7 לפרוטוקול שורות 21-27).

20. לזאת יש להוסיף, כי במועד חקירתו של הנאשם במשרד התמ"ת (פברואר 2012) (ת/3) מסר תשובות באשר לטענות בדבר הפרת זכויות עובדים - תשלום מפרעה לעובד יצחק ביטון בחודש יוני 2011, והתייחסות לאחת העובדות (אורטל אסולין) שלדבריו קיבלה כל המגיע לה מהנאשמת. הנאשם הסביר עניין זה בכך שהיה סוג של "סמל" המזוהה עם הנאשמת ועובדיה כמו גם לקוחותיה אשר פנו אליו, גם לאחר שכבר לא שימש כמנכ"ל החברה בפועל (עמוד 23 לפרוטוקול שורות 28-32, עמוד 23 לפרוטוקול שורות 10-20). אלא שהעובדה שהנאשם גילה בקיאות ניכרת בפרטים הנוגעים לעובדי הנאשמת מצביעה על זיקה של ממש לנאשמת ועל כך שהיה מעורב בפעילותה ובניהולה.

אציין כי בחקירתה של אחת מעובדות הנאשמת, גב' חנה רביב (ת/17- דוח חקירה מיום 5.10.11) טענה אותה עובדת כי הנאשם הוא האחראי על סידור העבודה (שורה 11 לחקירה). אותה עובדת טענה בחקירתה כי בחודש מאי 2011 מצאה כי שכרה שולם בחסרה (30 שעות) שוחחה עם הפקידה ולאחר שהרימה את קולה "ניר יצא מהמשרד ושאל מה קרא אז אמרתי שחסרים לי שעות הוא אמר שאני צודקת שזה יכול להיות שזה עבר למישהו אחר והוא אמר שזה יכנס בחודש שלאחר מכן" (שורות 42-45 לפרוטוקול החקירה).

כמו כן שני עובדי הנאשמת שהעידו בפנינו, מר גבאי וגב' כהן העידו כי ראו בנאשם כמנהל החברה (עדות גבאי בעמוד 9 לפרוטוקול שורות 28-29, עמוד 10 לפרוטוקול שורות 2-3, עדות כהן בעמוד 11 לפרוטוקול שורה 1, 24).

21. הנאשם טען כי מחודש אפריל 2011 עבר לעבוד בחברת "מוקד מטרה" מאחר שנוזקק להכנסה (טופס 101 - כרטיס עובד עליו חתם הנאשם נ/2; טופס 106 לשנת 2011 - נ/3; תלוש שכר לחודש אפריל 2011 - נ/4), וכי אותה תקופה לא הועסק על ידי הנאשמת ולא משך ממנה משכורת.

הן הנאשם והן מר בהרב, מנכ"ל חברת "מוקד מטרה", העידו כי הנאשם עבד כמנהל אזור אשכול (בתחום פעילות שבעבר ריכזה הנאשמת). כאמור לעיל, המועד בו התקשרו חלק מקיבוצי המועצה האזורית אשכול עם "מוקד מטרה" לא הובהר די הצורך ובכל מקרה, העובדה שהנאשם עבד בשירותיה של "מוקד מטרה" אינה שוללת העובדה לפיה שימש במקביל, גם כמנהל הנאשמת. בהקשר זה יצוין כי **באישור שערכה הנאשמת ביום 17.7.11** בו פורטו שמות לקוחותיה וכן רשימת עובדיה (ת/11), כללה את הנאשם ברשימת העובדים (מספר עובד-2). כך, גם אם נכונה הטענה לפיה אותה עת הנאשם לא משך משכורת מהנאשמת אין פירוש הדבר כי לא שימש מנהל בפועל.

22. כאמור, הנאשם טוען כי נותר מעורב בענייני הנאשמת לאור דרישתו של מר שמחי ולאחר ששני שותפיו-בעלי המניות הנוספים הנאשמת, כבר מכרו מניותיהם לשמחי ו"יצאו מהתמונה" וכפי שהעיד:

"ת. זה חלק מהעניין. שני השותפים שהיו לי בתחילת המגעים עם זוהר כבר שוחררו ורק אני לקח הרבה זמן עד שהוא שחרר אותי. למרות שלא עבדתי שם ולא התעסקתי בשום דבר לקח הרבה זמן עד ששוחררתי."

ש. למה לקח הרבה הזמן?

ת. אנחנו לא כ"כ הבנו מה אנחנו מעבירים לו, מוכרים לו. חשבנו שהמצב הרבה פחות קשה. המצב היה קטסטרופלי, היה מדובר במיליונים. הוא לא הסכים לשחרר אותי כי כל פעם צץ משהו חדש. הוא רצה להיות בטוח שאני אשאר בתמונה, לעזור לו למצוא מסמכים, לדבר עם אנשים והשתדלתי מאוד לעזור לו במה שאני יכול. הבן אדם עשה איתנו מצווה גדולה, אני חייב לו את החיים שלי, אין ספק בזה.

ש. הוא היה מוכן לתת לך לנהל משהו? בקשר שהיה ביניכם, זוהר שקנה את הנאשמת, באופן כללי מה הסביר לך על יכולת הניהול שלך ועל מה שעשית עד היום בחברה?

ת. דבר אחד שאני זוכר חזק, שהוא הבין שאנחנו מאוד רחוקים מניהול. אולי אנחנו אנשי שטח טובים, אנשי מבצעים טובים אבל בוודאות לא אנשי ניהול. בוודאי שהוא לא היה נותן לי לנהל שום דבר. אולי בראש משהו מבצעי אבל ניהול, לא. (ההדגשה הוספה-א.ס.; עמוד 19 לפרוטוקול שורות 15-2).

הנאשם טען כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, מעורבותו בנאשמת היתה מוגבלת. כך לגרסתו הוא לא היה מורשה חתימה על שיקים, הוא אינו יודע מאיזה חשבון בנק התנהלה הנאשמת אותה תקופה ואף לא טיפל בתלושי השכר (עדות הנאשם בעמוד 24 לפרוטוקול שורות 1-2, ושורות 18-19). עם זאת טענה זו נטענה בעלמה מבלי שהובאה אסמכתה לתמיכה בה כגון תדפיס חשבון בנק של הנאשמת או החלטה רשמית בדבר זהות מורשי החתימה בנאשמת.

23. מר שמחי אישר כי סירב "לשחרר" את הנאשם ולרכוש את מניותיו וכלשוננו - "אנסתי אותו להשאר בחברה" (עמוד 30 לפרוטוקול שורות 20-23) זאת, מאחר שיתר בעלי המניות ניתקו כל מגע עימו, לאחר מכירת מניותיהם לידי (עמוד 29 לפרוטוקול שורות 25-32).

מר שמחי הבהיר כי מחודש אפריל 2011 הנאשם לא קיבל כל משכורת מהנאשמת (עמוד 31 לפרוטוקול שורות 1-2) וכי הוא נדרש להמשיך ולטפל בענייני החברה, הצופים פני עבר ולהגיע למשרדיה אחת לשבוע:

"ת. הנאשם לא פעל בחברה. באפריל מאי ויוני הנאשם לא פעל בחברה. זה שהוא הסכים להציג לכם מסמכים שאתם אמרתם על חקירה של 2010, 2011 הסכים ללכת כי ביקשתי ממנו זה אומר שהוא פעל בשם החברה באפריל עד יוני? לא.

ש. אתה העדת שהוא בא לבקשתך פעם בשבוע...

ת. נכון לטפל בעבר. אני אומר לך- לטפל בעבר.

ש. אני שוב שואל, היחיד שפעל בענייני החברה בקשר לעבר ...

ת. והסכים לעשות את זה זה הנאשם. הוא לא פעל שום דבר בקשר

לעיתיד". (עמוד 32 לפרוטוקול שורות 20-26).

כמו כן העיד מר שמחי:

"ש. האם בחודש יוני 2011 עדיין נשא הנאשם בתואר "מנכ"ל"?

ת. בתארים הם היו חזקים שם בנאשמת, אפילו יותר גרוע מחברה בורסאית, אני לא יודע

... הוא לא היה מנכ"ל החברה. הוא לא חתם על שיקים. לא היה חשבון בנק פעיל. הוא

חויב מבחינתי להגיע לפחות פעם בשבוע כדי שאוכל איכשהו לכבות את האש. בשיחות

נפש שהיו לי איתו, הוא היה אומר לי 'הדבר היחיד שאני ישן איתו טוב בלילה זה

שהעובדים קיבלו מה שמגיע להם'". (עמוד 31 לפרוטוקול שורות 27-32).

עדות זו על פניה אינה חושפת את מלוא האמת שכן היא מתעלמת מהשאלה מי היה אחראי לעובדים בזמן הווה ובמיוחד במועד ביצוע הביקורת. **אין חולק כי מר שמחי לא לקח על עצמו את האחריות כמנהל של הנאשמת לגבי העסקת עובדים אלו.**

24. כאמור, בחקירתו של הנאשם במשרד התמ"ת הבהיר כי הנאשמת אינה פעילה, וכי מחודש מרץ 2011 "נמכרה לחברת 'מוקד מטרה'. בעקבות המעבר לא תמיד היה מי שיטפל בשוטף, לקח זמן עד שהתארגנו על עצמנו." (ת/3 בעמוד 8), וכן שב על טענה זו בסיום החקירה (עמוד 19 לפרוטוקול החקירה שנזכר לעיל), אולם לא התייחס בחקירתו למעורבותו של מר שמחי בניהול החברה. הנאשם העיד בהקשר זה כך:

"ש. כאן מה שאתה מספר זה שבחודש מרס 2011 היא אכן נמכרה למוקד מטרה, אתה לא אומר שבאותה תקופה מי שבעצם העסיק את העובדים ומעסיק את העובדים של חברה שעליה אתה נחקר זה שמחי?

ת. אני לא משפטן, אני איש פשוט שחיי קרסו באותה תקופה. באו לחקור אותי אנשים מטעם המדינה. לאמת יש צבע אחד. כל מה ששאלו אותי לגבי הדברים אני סיפרתי באותה נקודה איפה אנחנו עומדים. מה שידעתי עניתי מה שלא ידעתי אמרתי שאני אבדוק." (עמוד 22 לפרוטוקול שורות 16-21).

25. יצוין כי הסכם העברת המניות שנחתם בין מר שמחי למר אלי שניאור, שהחזיק בעבר שליש מהון המניות הרשום של הנאשמת, הוצג במסגרת ההליך (נ/5) בעוד שהסכם מעין זה הנוגע לנאשם, לא הוצג על ידו (עמוד 20 לפרוטוקול שורות 9-6). כשם שהציגו הנאשמים את הסכם העברת המניות משניאור לשמחי מצופה היה כי יציגו מסמך זהה הנוגע לנאשם והדבר לא נעשה.

מר שמחי העיד בהקשר זה כי "המניות של הנאשם לא הועברו אלי אף פעם. המניות של אלי שניאור הועברו אלי" (עמוד 31 לפרוטוקול שורה 7). עם זאת יש לציין כי כעולה מדוח רשם החברות המעודכן נכון ליום 9.3.13, מר שמחי הוא בעל המניות היחיד בנאשמת כך שכפי הנראה, בסופו של יום, מניותיו של הנאשם הועברו לידי מר שמחי. אך במועד הרלוונטי לביקורת, הנאשם היה בעל מניות בחברה. לזאת יש להוסיף כי גם במסגרת דיון ההוכחות שהתקיים, הנאשם נמנע מלהבהיר אימתי הועברה השליטה בנאשמת לידי מר שמחי "קשה לי לשים את האצבע על חודש מדויק" (עמוד 17 לפרוטוקול שורה 12).

26. כל הראיות שפורטו לעיל קושרות בין הנאשם לנאשמת ומצביעות על מעורבות פעילה בטיפול בעובדים ובטיפול מול הרשויות (משרד התמ"ת וכפי שהעיד הנאשם באופן חד פעמי, גם מול עיריית שדרות, עדות הנאשם בעמוד 23 לפרוטוקול שורה 8). ראיות אלו די בהן כדי להצביע על כך שהנאשם היה "מנהל פעיל" בנאשמת בתקופה הרלוונטית. הטענה בדבר העברת הפעילות ל"מוקד מטרה" נסתרה בעדותם של מר שמחי ומר בהרב, ולא הוכח כי העברת המניות למר שמחי השתכללה כלל ואף לא צורף מסמך לתמיכה בה.

27. לא נעלמה מעיני טענתו הכנה של הנאשם כי ביקש לסייע לעובדים וכי מעורבותו בנאשמת נעשתה לטובתם וכפי שהעיד - "אני לא אמרתי שלא הייתי מעורב. יכול להיות שלעובדת הספציפית הזו עזרתי לה להגיע לבן אדם הנכון שיטפל לה בזה. כמות אדירה של עובדים המשיכה להגיע למשרדים שננסה לטפל להם. באותה תקופה הנאשמת שהיתה חברה גדולה מאוד והיתה בקריסה ובסגירה, היו הרבה מאוד עובדים שהמשיכו להגיע למשרדי החברה ויצרו קשר טלפוני איתי ואני בטוח שגם עם השותפים שלי לשעבר, אני בניגוד לשותפים שלי בחרתי להמשיך ולעזור להם לקבל את כל מה שמגיע להם ולנסות לצאת מזה בצורה הכי טובה שיכולה להיות אבל כקישור לא היתה לי אפשרות ויכולת לגישה לתלוישים ולכסף בשום מצב." (עמוד 24 לפרוטוקול שורות 13-19).

עם זאת, אין בכך כדי לשלול העובדה כי בפועל הנאשם שימש כמנהל פעיל, גם אם ללא שכר, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום. טענות אלו יכול ויישקלו במסגרת הטיעונים לעונש, אולם אין בהן כדי לפטור אותו מאחריות וכדי לשלול את העובדה ששימש כמנהל פעיל בנאשמת, עת העסיקה את עובדיה ללא רישיון תקף.

היסוד הנפשי

28. משמצאתי כי הנאשם שימש כמנהל פעיל בנאשמת במועדים הרלוונטים, אבחן האם יש לייחס לו יסוד נפשי של "מודעות" בכל הנוגע לביצוע העבירה, כאשר רמת המודעות הדרושה לצורך הרשעה בענייננו היא "עצימת עיניים" (ע"פ (ארצי) 22/06 **מדינת ישראל - רוזן**, 28.3.07).

אין חולק כי הנאשם היה מודע לכך שלנאשמת אין רישיון תקף, כפי שהודיע למפקח, גיל לוי, עוד במועד הביקורת הראשונה שנערכה במשרדי הנאשמת ביום 27.6.11 (ת/1 - שורות 13-16 לדוח הפעולה). הנאשם שב על כך בחקירתו במשרד התמ"ת וכן בעדותו בפני. לאור האמור, מתקיים יסוד ה"מודעות" הנדרש בעבירה שלפנינו.

השאלה שעלי לבחון כעת היא האם הנאשם עשה כל שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירה. לנאשמת כמו לחברות אחרות המספקות שירותים ניתנה ארכה עד לחודש 3/2010 לצורך קבלת הרישיון בהתאם לתיקון לחוק שנכנס לתוקף ב 1/2010. הנאשם הודה בעדותו כי הבין כבר משנת 2010 כי הנאשמת לא תוכל לעמוד בכך (עמ' 16 שורות 1-2). למרות זאת הנאשמת המשיכה לפעול במשך שנה לאחר מכן והמשיכה לקלוט עובדים כעולה ממצבת כוח אדם של הנאשמת נכון ל 17.7.2011 (החתומה על ידי הנאשם) (ת/11) וכוללת למעלה ממאתיים עובדים. לכך יש להוסיף את תלושי השכר ודוחות נוכחות של העובדים המעידים על העסקה של עובדים המתייחסים לשנים 2010 - 2012 לאחר שברור היה כי לנאשמת לא יהיה רישיון (ת/4, ת/5).

בנסיבות אלו ספק בעיני אם הנאשם עשה כל שביכולתו על מנת למנוע את ביצוע העבירה. בהתאם, יש להרשיע את הנאשם בכך שהפר את חובתו לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת העבירות המיוחסות לנאשמת.

סוף דבר 29.

הנני מרשיע את הנאשמת 1 בעבירה של אספקת שירותי שמירה ואבטחה ללא רישיון מתאים מטעם משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתאם לסעיפים 2, 10 א' ו-20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו-1996.

הנני מרשיע את הנאשם 2 בעבירה של הפרת חובה של נושא משרה לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת העבירות המיוחסות לחברה, עבירה לפי סעיף 21 לחוק.

נקבע לטיעונים לעונש ליום 29.12.15 שעה 8:30.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ו, (15 דצמבר 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.